

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-09-16

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 4 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10607>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελλήνια 8.
Εν τῷ ἔξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Ἐπιτορ. Σ. ΗΜΗΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρῶνται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΠΡΟΧΩΡΕΙ.

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ;

(συνέχεια καὶ τέλος).

Ἐν ταῖς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκθέσεσι τῶν οἱ ἡμέτεροι πρέσβεις εἶδονεν ὅτι δι-ετύπωσαν τὴν ἀνάγκην διορισμοῦ Ἑκπαι-δευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξήτησαντο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸν σχηματισμὸν τοιαύτης. Ἴσως τὸ πνεῦμα τῶν ἀξιότ. μελῶν τῆς πρεσβείας εἶνε ὅτι αἱ προτάσεις καὶ πα-ραστάσεις μιᾶς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς, ὅταν αὐτὴ ᾖ κατηρητημένη Κυβερνητικῆ δια-ταγῇ, θὰ γίνωνται παραδεκταὶ καὶ οὕτω τῇ Κυβερνητικῇ προστασίᾳ θὰ προχωρῶ-σι καλῶς τὰ τῆς παιδείας. Πλὴν διατί δὲν προβαίνομεν ἡμεῖς ἀμέσως εἰς τὸν σχη-ματισμὸν μιᾶς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς, ἣν κατόπιν ἐκοῦσα ἀκουσα θὰ ἀναγνωρίσῃ ἡ Κυβέρνησις; Οὐδόλως θὰ θιξώμεν τὴν ὑ-περσίαν τοῦ Ἐπόπου τῆς Κυβερνήσεως, ἐπομένως ὅταν οὗτος καὶ ἡ Κυβέρνησις πεισθῇ ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐκλελεγμένη τοιαύτη Ἐπιτροπὴ ὡς κύριον σκοπὸν ἐπι-δικῶν τὴν ἀπρόσκοπτον ἐξάπλωσιν ὑγι-οῦς παιδείας διὰ τῆς ἐκλογῆς ἢ καταρ-τίσεως ἰανῶν, ἡλικῶν καὶ τιμῶν διδα-σκάλων καὶ διὰ τῆς συστηματοποιήσεως ὁμοιομόρφου διδασκαλίας καθ' ὅλην τὴν νῆσον, δὲν δύναται ἄλλως, ἢ νὰ συμπρά-ξῃ μετ' αὐτῆς, ἐὰν τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰ-ληρικῶς καὶ ἐνεῖν ἐπιδικῶν. Καθόσον μια τοιαύτη ἐπίβλεψις ἐκ μέρους ἡμῶν αὐ-τῶν εἰς τὰ ἡμέτερα δὲν ὑπάρχει, ἄς μὴ φωνασικώμεν οὐδεμίαν πρόβωδον θὰ γίνε-ται μ' ὅλην τὴν πληθὺν τῶν σχολείων καὶ τὴν ἀπειρίαν τῶν διδασκάλων. Μυριάκις προτιμότερον νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων εἰς τὸ ἡμισυ καὶ νὰ λειτουργῶ-σι καλῶς. Τὸ «ὅ,τι γείνη» πρέπει νὰ τὸ ἀρήτωμεν, διότι ὅταν κακὴ ἀρχὴ γείνη κάκιστον θὰ καταντήτῃ, ὡς δυστυχῶς κατηντήσε καὶ τὸ τέλος. Οἱ δεκάλιροι καὶ δεκάλιροι διδάσκαλοι δὲν προξενῶσιν ὠ-φέλειαν δέκα ἢ δεκάτῳ λιρῶν τοῦλάχιστον ἀλλὰ βλάβην ἑκατοντάδων λιρῶν βλάβ-ην ἀνεπανόρθωτον πλέον καὶ ἐὰν χιλι-άδες λίραι δαπανηθῶσι πρὸς τοῦτο. Ἐ-παιρόμεθα λοιπὸν διὰ τὴν πληθὺν τῶν σχολείων καὶ διδασκάλων μας καὶ αἰσχυ-ρόμεθα διὰ τὴν θηριώδη καὶ ζωώδη κα-τάστασιν ἣτις ὁσημέραι ἐπικρατεῖ καὶ ἐ-πεκτείνεται.

Δὲν εἴμεθα καθόλου, πρακτικοί

ἄνθρωποι, θεωρητικοὶ ὅμως καὶ εἰς βαθμὸν ἀρκετὰ ὑψηλόν. Ἄλλ' ἐὰν θεωρητικῶς ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ μεταβάλλῃ τοὺς λί-θους εἰς ἄρτους, πρακτικῶς ὅμως ἀπο-θνήσκει τῆς πείνης. Ἐκτὸς τῶν ἐξεργο-μένων ἐκ τῶν σχολείων ἀγροτικῶν παι-δῶν, οἵτινες ἐκεῖ μέσα ἀπεκδύονται τὸν γεωρικὸν σκοῦρον καὶ ἐνδύονται τὸν δι-δακτικὸν μανθῶν καὶ οἱ ἐκ τῶν πό-λεων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπεργόμενοι, οὐ-δὲν ἄλλο, ἢ ἐργάται τῆς ἀεργίας καὶ τῆς ἐξευγενίσεως τῆς χειρὸς κυνηγοῦσι νὰ γεί-νωσι. Δικηγόροι καὶ ἱατροί, ἱατροὶ καὶ δικηγόροι. Βέλλαι δηλαδὴ τῆς ἀνθρωπό-τητος τίποτε ἄλλο, διότι ὁ τεχνίτης καὶ ὁ βιομήχανος εἶνε βάνουσος. Μετὰ μίαν λοιπὸν δεκαετίαν ἢ εἰκοσαετίαν αἱ πόλεις τῆς νήσου θὰ κατοικῶνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ δικηγόρων καὶ ἱατρῶν καὶ τὰ χωρία θὰ ἐρημωθῶσι γεωργῶν. Τί ὅμως πρὸς τοῦτο; Ἀρκεῖ—λέγομεν θεωρητικῶς—ὅτι ἡ ράγισ τῆς νήσου θὰ ἐξευγενισθῇ πλέον φέρουσα ἐπιστήμονας καὶ λογίους. Τὸν ἄρτον ὅμως; τίς θὰ μᾶς τὸν χορηγῇ; Ἡ πληθὺς τῶν ἀσθενειῶν, τῶν δικῶν, τῶν μαθητῶν; ἀλλ' εἰς αὐτοὺς τίς θὰ τὸν διδῇ;

Τὸ κακὸν προχωρεῖ φίλοι πατριῶται καὶ προχωρεῖ γιγαντιαῖος βήμασι. Ἀνα-νῆψομεν πρὸς Θεοῦ πλέον. Ἄς ἀσπασθῶ-μεν πρακτικωτέραν ὁδόν. Ἄς μεριμνήσω-μεν πρῶτον περὶ τοῦ ἄρτου καὶ περὶ τῆς ἐνδυσιασίας καὶ κατόπιν περὶ τῶν γλυ-κυσμάτων καὶ κοσμημάτων, διότι καὶ τὸ γλυκύσμα εἰς τὸν πειναλέον στόμαχον καὶ τὸ κόσμημα εἰς τὸν γυμνὸν ἄνθρωπον φέρουσιν ὅλως ἄλλοῖα τοῦ προορισμοῦ τῶν ἀποτελέσματα. Ἐπιθυμοῦμεν ὅλοι Γυ-μνάσιον ἀλλ' ἀντὶ τούτου εὐχῆς ἔργον καὶ σωτήριον θὰ ᾖ ἐὰν κατωρθοῦτο κατὰ πρῶτον, εἶδός τι πολυτεχνεῖου, ἐν ᾧ μερι-καὶ κατ' ἀρχὰς καὶ περισσότεραι κατό-πιν τέχναι ἀναγκαῖαι καὶ χρήσιμοι διὰ τὸν λαὸν νὰ διδάσκωνται.

Ἀνάγκη λοιπὸν προνοίας καὶ μερίμνης περὶ ὄλων τούτων ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδι-ῶν, ἄλλως τὸ κακὸν προχωρεῖ καὶ ἡ εὐ-θύνη θὰ ἐπιβαρύνῃ πάντοτε αὐτοὺς.

ΛΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
(συνέχεια)

Ἐκθεσις τῆς 4 Ἰουν. ὑπ' ἀριθ. 181.

Παρὰ τὴν ἔλθειν ταύτην, ἐμμένοντες φρο-νῶντες ὅτι πραγματικὴ καὶ σπουδαία τῶν ἀκινή-των κτημάτων ὑποτίμησις ὑπάρχει ἐν Κύπρῳ. Οὐχὶ ἄλλοῦ παρὰ εἰς τοὺς κατηναγκασμένους δικασικοὺς πλειστηριασμοὺς ζητητέα ἢ τούτου ἀ-πόδειξις. Ἡ ἔκθεσις νομίζει ὅτι δικαιολογεῖ τὴν μεγίστην καὶ καταπληκτικὴν ποσότητα τῶν τοιού-των πλειστηριασμῶν, συμβαινόντων ἐναντίον τοῦ ὑπὸ τὸ τουρκικὸν καθεστῶς συμβαινόντος, δυνάμει νόμου ἀπαγορευόντος τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων. Πρῶτον παρατηροῦμεν ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἴσχυε μόνον διὰ τὰς γαίας τοῦ δημοσίου (ἀραζέ-ἐμιρι-γέ) καὶ ὅτι κατηργήθη πρὸ τῆς κατοχῆς· οὕτω τὸ αἷτιον, ὅπερ ὑποστηρίζει ἡ ἔκθεσις, δὲν εἶνε σπου-δαῖον. Δέον νὰ ζητηθῇ ἕτερον. Ὁφείλομεν μάλ-λον ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἔλλειψιν καταναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν, εἰς τὸ ὅτι τότε οἱ κύριοι ἀκινήτων ἦσαν φερεγγυώτεροι, καὶ εἰς τὸ ὅτι οἱ δανεικαὶ εὐρίσκοντο εἰς καλλιτέραν θέσιν ὑπὸ οικονομικὴν ἐποψιν, καὶ ὅτι δὲν εἶχον μῆτε συμφέρον μῆτε ἀνάγκην νὰ βιάσωνι τοὺς δρει-λέτας εἰς ἀπότισιν τῶν χρεῶν. Τὴν τούτου ἀπό-δειξιν ὁ διευθυντὴς τοῦ χωρομετρικοῦ τμήματος δύναται νὰ εὔρη εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς καταπληκτι-κῆς ποσότητος τῶν κατὰ τῶν δρειλετῶν ἀποράσε-ων ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν, ὡς τοῦτο συμ-βαίνει εἰς τὰς ἡμέρας μας. Ἡ σύγκρισις ἦν πει-ρᾶται νὰ κάμῃ τῶν ἰδιωτικῶν πωλήσεων, οὐδὲν ἀποδεικνύσι, διότι ὁ ἀγοραστὴς ἔχει λόγους ὅλως ἀτομικοὺς ὅπως κάμῃ τὴν ἀγοράν. Ἡ αὐξήσις, ἣν νομίζει ὅτι φανερώναι καθόσον ἀπορᾶ τὰ ἀκί-νητα τῆς Λευκωσίας, ἐξηγεῖται εὐκόλως ἐκ τοῦ ὅτι τὰ τῆς Λευκωσίας κτήματα, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς Τούρκους, ἐξ ἀρχῆς ἐκτιμηθέντα ὑπὸ Τούρ-κων, εἶχον ἐκτιμηθῆ χαμηλότατα, καὶ κατὰ δεύ-τερον λόγον ἐκ τοῦ ὅτι αἱ περιβάλλουσαι τὴν Λευκωσίαν γαίαι ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς οἰκοδο-μὰς ἐξ οὗ ἐπῆλθεν ἀνατίμησις τις.

Εἴμεθα βέβαιαι ὅτι ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης πλέει εἰς πλάνην, ὑποθέτων ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰλλα διοικητικὰ διαμερίσματα, δι' ἅτινα ἐν τούτοις ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἔκαμεν ἐρεύ-νας. Ἐὰν εἶχε μελετήσῃ τὴν ἔκθεσιν ὑπο ἡμε-ρομηνίαν 19 Ὀκτωβρίου 1888 τοῦ διοικητοῦ Πάφου, θὰ μετέβαλλε γνώμην, τοῦλάχιστον διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ διαμερισματος Πάφου. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ διαμερίσματα Ἀμμοχώσου καὶ Λάρνακος. Διὰ τὸ τῆς Κερυνείας, ὅπερ κατὰ τὴν γνώμην του περιλαμβάνει γαίας καταλλήλους πρὸς ἀμπελοφυτεῖαν καὶ καλλιέργειαν χαρουπο-δένδρων, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ὑποτί-μησις εἶνε ἀκόμη μεγαλειτέρα. Ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης δὲν ἀγνοεῖ τὰς τῶν ἀκινήτων πωλή-σεις, αἵτινες ἐγέναντο πρόσφατως ἐν Κερυνείᾳ, κτημάτων σπουδαιοτάτων, πωληθέντων εἰς τὸ ἐκ-τον τῆς ἀξίας, εἰς ἣν εἶχαν πωληθῆ ὀλίγον τι πρὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς.

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὸ ζήτημα τῶν φόρων ἐν Λε-πτομερείᾳ. Τὰ αὐτὸ ζήτημα μελετηθὲν γενικῶς κατέληξε πρακτικῶς εἰς τὸ ἂν ὁ τόπος πληρῶν ἀπὸ τῆς κατοχῆς διὰ φόρους μεγαλειτέραν ἢ μι-

κροτέρα κατότητα Δε υπάρχει αμυβολία ότι παραβαλλόμενης μιας πενταετίας από της κατοχής προς μίαν πενταετίαν Οθωμανικήν, όπερ είναι ή μόνη και βεβαία δυνατή βία, θα εύρεθη ότι ο τόπος, επλήρωσε κατ' έτος εις την Τουρκίαν κατά μέσον όρον £ 132,000 με λίρ. άγγλ. προς γρ. 120, και έκπτωσιν του καιμέ φέροντος, σπουδαίαν διαφοράν, ενώ σήμερα πληρώνει κατ' έτος εις την Άγγλ. κυβέρνησιν £ 182,000 εξ ου μένει υπερβάλλον κατ' έτος £ 50,000.

Η της Κύπρου κυβέρνησις λαμβάνει μέσον όρον επί έξι έτών της Άγγλ. κατοχής ως βάσιν και εύρίσκει έπιπλέον ποσότητα περίπου £ 170,000 προς £ 132,000 αίτινες εισεπράττοντο υπό των Τούρκων κατά μέσον όρον λαμβανόμενον επί των πέντε έτών των προηγηθέντων της Άγγλ. κατοχής, όπερ τή επιτρέπει την ελάττωσιν του υπερβάλλοντος κατά £ 38,000. Αυτή ή βία, ως ήδη εξεθέσαμεν, δέν είνε ακριβής. Διότι αν ελαμβάνοντο επίσης έννέα έτη της Τουρκικής διοικήσεως αντί των ληφθέντων πέντε, ως έγένητο υπό της Κυβερνήσεως, θα εύρισκον ποσότητα κατά πολύ κατωτέρα των £ 132,000, και ή συνέπεια θα ήτο διαφορά άνωτέρα των £ 50,000 ως εσημειώσαμεν.

Καθ' ήμας υπό οίονδήποτε τρόπον και αν γείνωσιν οι λ)σμοί έξάγονται £ 50,000 περισσότερον παρά υπό τους Τούρκους, κατά δέ την Κυβέρνησιν £ 38,000. Τοúτο επιβεβαιού ότι ή ται αυτή αύξησις δέν προέρχεται ούσιωδώς εκ της εισαγωγής, την όποιαν πισειεί μάλιτα ελάττωθείσαν, άλλ' εκ των έμμέσων φόρων και των τελών του τελωνείου. Εξήτάσαμεν ήδη το ζήτημα εάν επήλθεν ελάττωσις ή αύξησις των φόρων, και απέδειξαμεν ότι επήλθεν αύξησις.

Ελέχθη ότι ή Κυβέρνησις εύρίσκει πλεόνασμα £ 28,000 προερχόμενον από το Τελωνείον και τους έμμέσους φόρους, παρ' όσα είχεν ή Τουρκική διοίκησις.

Εν πρώτοις υπάρχουν εν αύταις νέοι ή αύξηθέντες φόροι και έπειτα £ 28,000 αύται δέν αποτελοῦσι το όλον του περιπλέον πληρωνόμενου ποσού. Γενικώς δέν έννοούμεν ποία είνε ή διαφορά διά την Κύπρον εάν μέρος του πλεονάματος, όπερ σήμερα πληρώνει, θεωρηται ως προϊόν έμμέσων φόρων, καθόσον πάντοτε είνε ποσόν φόρων πληρωνόμενον υπό του τόπου και εξερχόμενον και πτωχάει, το βαλάντιον αυτού.

Καθόσον άφορά την εισαγωγήν, ηγενομένων μάλιτα παραδεκτών των σκέψεων της Κυβερνήσεως ότι υπάρχει υπερβάλλον κατ' έτος περίπου £ 54,000 της εισαγωγής, επί της εξαγωγής, άλλ' ότι το υπερβάλλον τούτο καλύπτεται υπό των διά τον κρατοῦ εισαγομένων και άλλων πραγματειών μη θιγουσών τα Κυπριακά βαλάντια, ότι το εξερχόμενον ποσόν κατ' έτος υπό τήνομα φόρου φθάνει τάς £ 55,000 και ότι αυτό το ίδιον του φόρου ποσόν εξήρχετο μεγαλύτερον, και αν, επαναλαμβάνομεν, όλα ταύτα παραδεχθώμεν, έμμενομέν λέγοντες ότι υπάρχει υπερβάλλον £ 30,000 εξερχόμενον εις χρυσίον.

Είπαμεν ήδη ότι το άλλοτε υπό τον τίτλον του υπερβάλλοντος εξερχόμενον ήτο αδύνατον να υπερβή τάς £ 50,000 και την σήμερα £ 20,000 εξερχομένη διά μισθοδοσίας των υπαλλήλων, έτεραι £ 10,000 δαπανώνται υπό των υπαλλήλων και της Κυβερνήσεως εις προμήθειαν εκ του εξωτερικού πραγμάτων αυτοίς χρησίμων, ενώ ή μικρά ποσότης, όστις έχρειάζεται διά την Τουρκικήν διοίκησιν, εδαπανάτο αναγκαιώς εις τον τόπον. Άλλά δέν πρόκειται περί συγκρίσεως. Ποσότης £ 55,000 εξέρχεται κατ' έτος του τόπου ή ου έτέρα ποσότης £ 30,000 υπερβάλλον των μισθοδοσιών των υπαλλήλων μετά όλων αυτών και ή Κυβέρνησις εξοδούσιν διά την εκ του εξωτερικού

και εισαγωγήν των αυτοίς χρησίμων. Παραδεχόμενοι ότι το υπερβάλλον της εισαγωγής ίσοσταθμίζει δια του υπό του κρατοῦ εισαγομένου, οὔδεν ήτιον θα είπωμεν ότι £ 85,000 εξερχονται από την πτωχήν Κύπρον, ελαττούται κατ' έτος το κεφάλαιον αυτής δι' ίσου ποσού. Τοúτο είνε γεγονός, όπερ οὔδεις δύναται ν' άρνηθῆ και το όποιον ήττον ή βράδιον θα περιανήγη τον τοπο. εις βεβαίαν πέναν.

Εκ τούτου προκύπτει ότι ή Κύπρος αδύναται να κάμη περαιτέρω των υπαρχόντων φόρων πληρωμάς, χωρίς να τρέξη τον κίνδυνον άναπορεύτου και βεβαίας καταστροφής.

Διά του υπομνήματος εξητήσαμεν, και έλλιπαρούμεν παρά της Υμ. Εξουχότητος, όπως εύαρεσούμενη έπιδοκιμάση να ή Κύπρος πληρωθή κατ' έτος μόνον £ 140,000, ποσότητα άνωτέραν κατά τι εκείνης ήν επλήρωνεν υπό την Οθωμ. διοίκησιν. Εάν αυτό το ποσόν, όπερ είνε ο ανώτατος όρος, γείνη δεκτόν, οι φορολογούμενοι Άγγλοι δέν θα υποχωσι νέας θυσίας, φθάνει μόνον ή Κυβέρνησις, παραδεχόμενη το μέτρον τούτο, ν' άποφασίση όπως προβῆ εις σπουδαίας ελαττώσεις του προϋπολογισμού των εξόδων, επιδεκτικόν να υποση τοιαύτας άνευ βλάβης της δημοσίου υπηρεσίας, ήτις έντελέστα θα εξακολουθή λειτουργούσα εάν, γιγνομένης τινός εξαίρεσεως πάντοτε υπέρ του δικαστικού οργανισμού, οι διάφοροι κλάδοι αυτής άνετίθεντο εις έντοπίους υπαλλήλους έχοντας επί κεφαλής Άγγλους προϊσαμένους. Εκτός τούτου, εάν ή Κυβέρνησις κατορθώση την μετατροπήν του φόρου θα προέλθη ώφέλειά τις εξ αυτής, ως συνέβη και εις άλλα κράτη και την Μεγάλην Βρεττανίαν, και αν έν τέλει απολαύση σύμβασιν τινα περί του άλλου μετά της Οθωμ. Κυβερνήσεως, τα ώφελήματα ταύτα θέλουσι καταση σπουδαία και εις βαθμόν επιτρέποντα τῷ Άγγλικῷ έθνει, ενεργήσαντι την κατοχήν της Κύπρου δι' ύψηλάς πολιτικάς βλέψεις, επιτρέποντα, λέγομεν, όχι μόνον ν' άποφύγη νέας θυσίας χάριν αυτής της κατοχής, άλλ' άκόμη, καιρού βοηθούτος, ν' άποφύγη αυτάς καθ' ολοκληρίαν.

Καθ' όσον άφορά τάς άλλας της Νήσου αιτήσεις μεταξύ των όποιων καταλέγεται και ή σύστασις άγροτικής Τραπεζής, αιτήσεις μη θιγουσαι ποσώς το ζήτημα των εσόδων, άλλ' αίτινες ένδι-αφέρουσι ζωηρώς τον τόπον, κολακευόμεθα να πιστεύομεν ότι θα καταρῶσιν αξιαί της εθνικής προσοχής της Υμ. Εξουχότητος, προς Ην λαμβάνομεν την τιμήν να συστήσωμεν ιδιαίτατα το οικονομικόν ζήτημα, ζήτημα κατ' έξοχήν ζωτικόν διά τον τόπον. όστις περιήλθεν υπό την Βρετανικήν διοίκησιν και όστις εκ τούτου μάλιτα δικαιούται να έλπίση μέλλον εύτυχές, και τοιούτον είνε τον έκαμε να φαντασθῆ ή σημαία της Αυτής Μεγαλειότητος εύθως άφου άνεπετάσθη παρ' ήμιν.

(ακολουθεί).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Την παρελθούσαν Τετάρτην άφικετο εις Λάρνακα εξ Άλεξανδρείας διά του Γαλλικού ή Α. Μακαριότης ο Άρχιεπίσκοπος. Εν Καίρω έτυχε λαμπράς υποδοχής υπό των ένεισε Κυπρίων, παρεκλήθη δέ και έλειτούργησεν εις τον άγ. Νικόλαον την 31 Σεπτεμβρίου ήμέραν Κυριακήν. Την 5 Σεπτεμβρίου υπέστρεφεν εις Άλεξανδρείαν, ένθα κατά πρόσκλησιν έπίσης των Κυπρίων έλειτούργησεν έν τῷ ναῷ Ευαγγελιστρίας κατά την 8 Σε-

πτεμβρίου εορτήν της Κυπρ. Αδελφότητος. Αν άρνακι έπεισαν εις υποδοχήν του πλείστοι πολλοί μέγροι της αποβάθρας, και πολλοί μέγροι του άεροπλοίου. Και Λευκωσιάται άριστοι κατήλθον επί τούτω εις Λάρνακα.

Διά του Γαλλικού της παρελθούσης Τετάρτης άνεχώρησε δια Παρισίους ο αξ. Σχολάρχης της πόλεως μας κ. Α. Θεμιστοκλέους.

Οὔτε να τραγοδούμεν δέν μάς επιτρέπεται πλέον. Χωρίς να ύπάρχη νόμος έμποδίζων την τραγουδίαν, εάν καιεις χωρικός άποφασίση να διώξη προς στιγμήν τους καταδαστανίζοντας αυτόν λυπηρούς συλλογισμούς διά του τρόπου τούτου, κινδυνεύει να ίδη αίφνης άνωθεν του κανένα Άγγλον, φυλάττοντα τον ρυθμόν επί της ράχεως του δια του ματιοῦ του, ως έπαθε πρόχθεις εις το χάρι του Σύνιου ο εξ Άθραίνου Περιελίης Γιαννή, όστις και κατόπιν έφυλακίσθη και κατεδικάσθη υπό του Συμβουλίου εις δεκασέλιον πρόστιμον. Βεβαίως δέν πρέπει να ταράττη τις την ήσυχίαν του άλλου, αλλά και τα συστήματα αυτά των χωρικών μας δέν κόπτονται διά του τρόπου τούτου. Η πρέπει να γείνη νόμος και να δημοσιευθῆ, ότι άπαγορεύεται ή τραγουδιά, δια να λάβη έκαστος τα μέτρα του, ή τα καταστήματα, των όποιων οι εύγενείς θαμῶνες δέν έννοούν να ταράττεται ή ήσυχία των, να μη ήνε μεταξύ της άγοράς και των γανίων εις τα όποια συναθροίζονται οι χωρικοί.

Αντικαταστάτης έν τῷ δικαστηρίῳ Αμμοχώστου του επ' άδεία αναχωρήσαντος εις το έξωτερικόν αξιστ. κ. Χρ. Παπαδαπούλου, διωρίσθη ο αξιστ. κ. Σ. Μ. Εμφιετζής.

Ο ελληνοδραματικός θίασος Σοφοκλής άφικνεϊται εις Λεμητσόν περί τάς αρχάς Οκτωβρίου, άρχεται δέ των παραστάσεων του από της 15 του αυτού μηνός. Άμα τῆ άφίξει του, ο γραμματεῦς τούτου θα μεταβῆ και εις τάς πόλεις Λάρνακα και Λευκωσίαν, όπως συνεννοηθῆ και μεταβῆ και εις τάς πόλεις αυτάς ο θίασος. Ταύτα διά τους εκ των πόλεων τούτων αίτούντας παρ' ήμῶν πληροφορίας.

Την παρελθούσαν έβδομάδα χωρικός τις ένταῦθα εύρε τον θάνατον εκ κεντήματος μελίσεως. Οὔτος έτρωγε σταφυλάς επ' ών υπήρχον μέλισσαι, άπροσέκτως δέ έβαλε και μίαν εξ αυτών έντός του στόματός του ήτις τον εκέντησε, το δέ άναπτυχθεν κατά το έσωτερικόν του στόματός του και του λαϊμοῦ αϊδημα έπέφερον άσφυξίαν εξ ης επήλθεν ο θάνατος.

Από της 2 Σεπτ. ήρξατο εκδιδόμενη έν

Ἀθηνῶν ἢ Ἀθηναίων, ἀλλ' ἐπιμελῆς ἐκδο-
δομένη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μαυροῦ. Πλε-
ότερα περὶ αὐτῆς προσεχῶς.

Ἀύριον θέλει δοθῆ ὡς τελευταία πα-
ράστασις ἀποχαιρετισμοῦ (ἐν μέρους τῶν
ῥησοποιῶν, νέων τῆς πόλεως μας, φοιτητῶν
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ἀθηναίων, οἵτινες καὶ
ἀπερχόμενοι ὄσον οὐκί) τὸ πεντάπρακτον
δραμα δ' «Ἀλκαίος τάφος» πολὺπλοζον
καὶ συγκινητικώτατον καὶ ἡ κωμῳδία
«Παρεξηγήσεις ἐπὶ παρεξηγήσεων». Αἱ προ-
γυμνάσεις ἐγένοντο μετὰ μεγάλης ἐπιμε-
λείας, προμηνύεται δὲ ἐπιτυχία καὶ με-
γάλη συρροή. Κατὰ τὰ διαλείμματα θ'
ἀνακρούονται ἐπὶ κλεδοκυμβάλου ἐκλεκτὰ
τεράζια μουσικῆς.

Ἀπὸ τῆς προτεγοῦς Δευτέρας ἀρχεται
κατερχόμενος τοῦ Τρωάδου ὁ ἀγγλικὸς
στρατός.

Ἐφάνισθησαν τὰ σελλίνα ἐκ τῆς ἀγο-
ρᾶς μας. Δυσκόλως εὐρίσκει τις τοιαῦτα
ν' ἀνταλλάξῃ διὰ λίρας. Τοῦτο συμβαί-
νει διότι μ' αὐτὸ τὸ ἐλεεινὸν νομισματικὸν
σύστημα τὸ ὅποιον ἠκολουθήσαμεν, ἔχομεν
ὑπερτιμημένην τὴν γροσάραν καὶ ὑποτιμη-
μένα τὰ σελλίνα. Εἰς Λευκωσίαν καὶ Λάρ-
νακκα διὰ ν' ἀγοράσῃ τις ἐν σελλίνιον πρέ-
πει νὰ δώτῃ 9 γροσάρας, ἐνῶ ἡμεῖς δίδο-
μεν ὀλιγωτέρας. Ἄρα ἔχομεν ὑπερτιμημέ-
νην τὴν γροσάραν. Ἐσγάτως ἔφερον ἡ Αὐτ.
ὀθωμανικὴ Τράπεζα πρὸς εὐκολίαν τῶν
συναλλαγῶν μερικὰ ἀιτέλινα, ὧν τὰ πλεῖ-
στα εἶνε τῆς νέας ἐκκοπῆς ἐπὶ τῇ ἀνα-
μνήσει τοῦ Ἰωβιλαίου τῆς Ἀνάστης ἀλλὰ
καὶ ταῦτα ἐξέλιπον.

Ἡ δευτέρα τῶν συμφορῶν ἐπλήξεν αἰνῆς ἐν μέσῃ
καρδίᾳ τὸν καλὸν καὶ παρὰ πᾶσι ἀγαπητὸν συμπολίτην
ἡμῶν κ. Ἀγαθολλῆν Φραγκοῦδην δικηγόρον. Ἡ σύζυγός
τοῦ Ἀρτεμισία, θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου Μαρκαντῶντος Λευ-
κωσιώτου, καίπερ πένταρτα ἐκ χρόνου νοσήματός, ἀλλὰ
καλῶς καὶ ἐπιμελῶς περιποιημένη καὶ εὐρισκομένη εἰς
θεῖον καλὸν ἦν δὲν ἐθεωρεῖτο τῶσαν προσεχῆς ἢ συμφορᾶ,
ἔδωκεν ἀπροσδοκῆτως τὸ μοιραῖον τέλος τὴν παρελθούσαν
Τετάρτην ἑσπέραν, τὴν δ' ἐπιούσαν Πέμπτην περὶ τὴν 3
μ. μ. ἐκρήθη μετὰ ἰατρικῆς, συμμετασχόντος ὄλου τοῦ
Κλήρου τῆς πόλεως καὶ συρρέοντος πολλοῦ πλήθους πο-
λιτῶν. Ὁ σκληρὸς θάνατός τῆς ἐπίβρασε τὸν βίον γυναι-
κῆς μητρὸς, φιλοτάτου ἀσέγγου, ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τρι-
ῶν—δύο ἀρρένων καὶ ἑνὸς θήλειος—προσφίλων, τέκνων, εἰς
σπυλοπούμενον ἐσθόμενον τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν, τῇ δὲ
Θκυοῦσῃ τὴν ἐν τοῖς κάλοις τοῦ Ἀβραάμ κατατάξιν.

Ἐν τῇ Χωρῇ Τριχώμῳ ἀπέβησε πλήρης ἡμερῶν, εἰς
ἐκ τῶν σπάνιωτάτων Ἰσραῶν κατὰ τὴν ἀρετὴν, τὴν εὐ-
λάβειαν, τὸ σεβάσιμον τοῦ χαρακτήρος καὶ τὸν πρὸς τὰ
θεῖα ζῆλον τοῦ, ὁ πρᾶ πᾶσι σεβαστός καὶ ἀγαπητός παπᾶ
Λουκάς.

Ζήσας κατὰ τὴν νεότητά του εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν, εἰς
ἣν προσελήθη ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου, ἔμαθε καὶ
καλὰ γράμματα, φοιτήσας εἰς τὰ τότε σχολεῖα, καὶ κα-
λὰ μουσικὰ παρεδόθη παρὰ τοῦ τότε ψάλτου τῆς Ἀρχιε-
πισκοπῆς Ἰεζεκιήλ. Ἀκολούθως ἀπεσύρθη καὶ εἰς τὸ
χωρίον, Τριχώμων σεβόμενος παρὰ πάντων ὡς κοινὸς πα-
τήρ. Ἀφῆκε σύζυγον καὶ τέκνα καλῶς ἀποκατεστημένα.
Γαῖαν ἔχει ἐλαφράν.

Ἀξιότιμος σύνταξις τῆς «Σάλπιγγος»
Παρακαλοῦμεν τὴν Α. Παιδείαν τὸν
Ἀρ. Κυβερνήτην νὰ ἐπισημώσῃ τὴν προσοχὴν

τοῦ ἐπὶ τῷ μοναστηρίῳ τῆς Κομοπόλεως
μας διότι παρεστράτη πολὺ τοῦ προση-
μοῦ δι' ἂν ἐκλήθη μεταβῆθαι εἰς... Ἐπι-
τιθέμεν ὅτι ἡ Α. Π. ἀγροῦσα τὰ συμβαί-
οντα, θὰ σπεύσῃ ἀμέσως εἰς τὴν θεράπει-
αν τοῦ πνεύματος, διὸ καὶ ἀποφύγομεν νὰ
λαλήσωμεν ἐκτενέστερον πρὸς τὸ παρόν.
Εἶπε Ἀντηρὰ καὶ Μαν ἀξιωματικὸς, ἀμα
δὲ καὶ προσβλητικὴ διὰ τὴν Κομοπόλιν
ἡ κατὰστασις εἰς ἣν περιήλθεν ἄρχαιον
μοναστήριον, ὅπερ πρὸ ὀλίγων ἐτι χρόνων
κατοικεῖτο ὑπὸ κληρικῶν καὶ ἐγαίνετο Ἀ-
αν εὐπρεπές.

Μέρου τῆ 8 Σεπτεμβρίου 89.
Εἰς κομοπολίτας.

«ΠΡΟΟΔΟΣ»

Σύγγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόμων δις τῷ
μηνὸς ἐκδιδόμενον ἐν Βιέννῃ.

Περιεχόμενα τοῦ 11. τεύχους: Ἡ ἀρχιδούκισσα Μαρία
Θηρεσία (εἰκὼν).—Περὶ φιλοτιμίας ψυχολογικὴ μελέτη.—
Ἀπορρήματα καὶ γινώμα. —Τὰ ἄγρια ἐκατομμύρια (συνέ-
ρεια).—Ἡ Κτίνα (εἰκὼν).—Πρακτικὰ γινώματα.—Περὶ ἐρ-
γοῦ ἰδιότητος ἀρθρῶν.—Ἰπποπόταμοι ἐν τῷ βορῶρι (με-
τὰ εἰκόνας).—Ἱστορικὰ ἀνέκδοτα.—Παγκόσμιος ἔκθεσις Πα-
ριζίων.—Ἐρρικός Φον Ἀντζελι (μετὰ εἰκόνας).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—:—

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ «Πα-
λιγγεῖσις» ἐξ ἀρίστης πηγῆς ἀρνομένη
συνήθως τὰς πληροφορίες ἀγγέλλει διὰ διὰ
τῶν ἐνεργειῶν τῶν δυνάμεων ἡ Πύλη θ'
ἀποδεχθῆ τὰ πλεῖστα αἰτήματα τῶν Κρή-
τῶν. Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα, ἡ ἐπαναστα-
τικὴ Ἐπιτροπὴ μετέφερε τὴν ἔδραν τῆς
ἐξ Ἀποκορώνων εἰς Λάκκους. Ὁ Σακίρ πα-
σᾶς προτιθέτο νὰ καταβάλλῃ τὰ Ἀποκώ-
ρωνα, ἀλλ' ἀπέσχε μαθὼν ὅτι οἱ ἐπανα-
στάται ἀπόφασιν εἶχον ν' ἀντιστῶν ἀπε-
ργωμένως. Ἄλλως τὰ τουρκικὰ στρατεύ-
ματα γίνονται εὐμένως δεκτὰ παρὰ τῶν
κατοίκων.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Πάπα.

Ἐκ Ρώμης τηλεγραφοῦσι πρὸς τὴν
«Γαλλικὴν Δημοκρατίαν»: «Ὅτε τὸ πρῶ-
τον, κατὰ Ἰούλιον, ἐφημερίδες τινὲς, ἔχου-
σαι συνήθως ἀσφαλεῖς πληροφορίες, ἀνήγ-
ρεισαν ὅτι ὁ Πάπας διεγείτο νὰ κατα-
λιπῇ τὴν Ρώμην, ἡ εἰδησις ἐφάνη ἀπιθα-
ρος. Σήμερον ὅμως, παρὰ τοῖς ἐπισήμοις
κύκλοις ἐνταῦθα ἐπέσθησαν διὰ Λέων δ' Π'
ἀπερᾶσιν ὀριστικῶς νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐ-
ξωτερικόν, προσθέτουσι δὲ ὅτι ὁ Πάπας
καὶ οἱ σύμβουλοί του διατάξουσι μόνον ὡς
πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς διαμόνης αὐτοῦ.

Λονδίνοι 1.—Ὁ αὐτοκρατορικὸς διαδό-
χος τοῦ ρωσικοῦ θρόνου ἤλκετο εἰς Ἀν-
νόβερον, ἐνθα ἐτιμῆν ἐνθέρμου ὑποδοχῆς
παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

Ὁ κ. Στάνλεϋ ἀγαμέμεται ἐν τῇ παρα-
λλῇ τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς περὶ τὰ τέ-
λη Ὀκτωβρίου. Ὁ Ἐπίρ θέλει παραμένει
ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Παρίσιοι 30.—Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μονάχου
ἀπέβησε.

Αἱ προσπάθειαι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς
τριπλῆς ὀμίμαχίας, ἐνῶ ὑποκινήσωσι τὸ
ζήτημα τῆς Ἀρμενίας θεωροῦνται ὡς στρα-
τήγημα τούτων, ὅπως ὁ Σουλτάνος προσ-
χωρήσῃ εἰς τὴν τριπλὴν ὀμίμαχίαν.

Ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Σερβίας ἐνεχείρισε
σήμερον ἐκ Βουκουρεστίου διακοίνωσιν κα-
θησυχαστικὴν περὶ τῶν σερβικῶν ἐξοπλι-
σμών.

Σοφία 31.—Δώδεκα μέλη τῆς βουλγαρι-
κῆς Ἀντιπολιτεῦσεως ἐπροσωποκρατήθησαν
ἐνταῦθα ὡς ὄργανάσαντα διαδήλωσιν πρὸς

παρηγορισμὸν τῆς ἐτελείου ἐσθῆς τοῦ αὐ-
τοκράτορος τῆς Ρωσίας καὶ παραρῶμα
ἐκδόντα πολιτικὰς ἐγκυλλίους. Ἐἴτα ἀπε-
λθθησαν ἀλλ' ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις
ἀπέπτεται περὶ τῶν ληπτῶν μέτρων.

Σερβία καὶ Βουλγαρία

Αἱ διαδοθεῖσαι ἀνησυχητικαὶ φήμαι πε-
ρὶ γινόμενων ἐξοπλισμῶν ἐν Σερβίᾳ, προ-
κάλεσαν ἀντάλλαγὴν εἰρητικῶν καὶ φιλι-
κῶν διαβεβαιώσεων μεταξὺ Σερβίας καὶ
Βουλγαρίας.

Χολέρα. Κατὰ τὰς βουλγαρῆς ἐφημε-
ρίδας ἡ χολέρα μετεδόθη ἤδη καὶ εἰς τὴν
Περσίαν, ὅπου μέχρι τοῦδε ἐπέκοιτο ὑπὸ
τὰ 100 κρούματα.

Τηλεγράφημα ἐξ Ὀδησοῦ πρὸς τὰς βου-
λγαρῆς ἐφημερίδας ἀγγέλλει ὅτι ἡ εἰθε-
ρὴ ἀμαξοστοιχία, ἣτις, ἔφερε τὸν Σάχη
ἀπὸ Βολοκίε εἰς Ὀδησοῦν ἐξετροχιάσθη,
καὶ ἡ ἀμαξα ἐν ἡ ἐφύλακτο ὁ Περσὴς μί-
νάρχης ἀνετράπη. Ὁ Σάχης ἐβόθη τῆς ἡ-
σας ἐκ τοῦ παραθύρου.

Βεβαιοῦται ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐνέσκηψε χολέρα καὶ ἐπὶ ἀποθήσεων αἰνῶν
αὐτῆς περὶ τοῦδε ὀκτακόσιους καὶ ἐκάστην,
ἀλλ' ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀπαρῶ-
πει αὐτὴν διὰ τὰ καθήσυχαστὰ πνεύ-
ματα, ἀποδίδουσα τοῖς θανάτοις ἐξ ἑαυ-
τῶν Δάγγειον πύρετον τὸν φύσει ἀκίνδυνον.

Τὰς ἐκ Κρήτης εἰδησεις αἱ πλεῖστα
αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουσιν ἐκ τῶν Τουρ-
κικῶν τῆς Κομοπόλεως φύλλων ὅτι ὁ
δεῖμα ἐπιτρέπεται ἐξοδος ἐφημερίδων ἢ δι-
ἄλλου μέσου, εἰδησιῶν ἐκ τῆς νήσου. Κα-
τὰ τὰς τελευταίας λοιπὸν τουρκικὰς ἐφη-
μερίδας διὰ τηλεγραφήματος τοῦ ὁ διοικη-
τῆς Σακίρ πασᾶς πρὸς τὴν Πύλην, ἀγ-
γέλλει ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία ἀπεκα-
τεστάθησαν πληρεῖς καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
Ἡρακλεῖον καὶ αἱ ἐκατέρωθεν βιαιοπραγι-
αὶ ἐπαύσαντο, ἀποπλισθέντων τῶν χριστι-
ανῶν καὶ μουσουλμάνων. Ἀντάρται ὀλίγοι
ἐμεινᾶν καταφερόντες εἰς Κίσσαμον ὅπου
ἀπεστάλη στρατός εἰς καταδίωξίν των. Τῷ
αὐτῷ σχεδὸν τηλεγραφεῖ καὶ ὁ ἐν Χανδῆς
πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἑλλ.
Κυβέρνησιν.

Κοκκινοὶ 1) 13 Σεπτ.—Ἡ δού-
κισσα τῆς Κομβερλάνδης ἀνεχώρησεν,
Χθὲς ἐν τῷ μεγάρῳ Ἀμαλιεχόουρ παρετε-
θη οἰκονομικῶν γέφυρα, ὃ ἀντιμετέσχε
τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ οἱ
ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς συγκρατεῖς. Τὸ ἑσπέρας
ἐρωταγωγῆθη λαμπρῶς τὸ θαλαμηγόν Δερ-
βάζα, ἐπαιάνιζε δ' ἐπ' αὐτοῦ ἡ μουσικὴ.

Ἀννόβερον 1.—Τὸν Τσάρεβιτς ὑπε-
δέχθη εἰς τὸν σταθμὸν ὁ αὐτοκράτωρ, περι-
πτυχθεὶς κατὰ φιλικῶς αὐτὸν ἐπακτιλῆμε-
νος Αὐτοκράτωρ καὶ Τσάρεβιτς ἀπὸ τῶν
ἐπὶ τεθείστων ἀνοικτῆς ἀμάξης εἰς τὰ ἀ-
νάκτορα, ἐνθα τὰς διαδόχου τοῦ ρωσικοῦ
θρόνου ἐδεξιώθησαν συμπιθέσαστα, ἡ αὐτο-
κράτειρα καὶ ὁ στρατάρχης πρῶτος καὶ ἡ
βέρος.

Ροῦμ 1.—Κατὰ τὴν «Σημάν»,
ὄργανόν τοῦ ὑπουργοῦ, ὁ Θεότις ἐπίσκοπος
ἀκρόασιν παρὰ τοῦ Σουλτάνου, συνδύστησεν
αὐτῷ τὴν ἀποδοχὴν τῶν γορβικῶν ἐσθῶν
τῶν Ἀρμενίων. Τὸ διαβῆμα ἐδέσθησε βα-
θεῖαν ἀλαθῆναι εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅτις
ὑπεσχέθη διὰ τὰ λάβῃ αὐτὸν μετὰ. Ὁ
«Χρόνος», ἐλέγχων τὰς παραλαβαστικὰς
σκιερὰς, φοβεῖται μὴ τὰ κράτη τοῦ Αἴ-
μου δελεασθῶσιν ὑπὸ τῆς Ρωσίας, περι-
έλθῃ δ' εἰς δυσχερῆ θέσιν ἡ αὐτοκρατικὴ
πολιτικὴ.

